

4) Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 10.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. září 2018 – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Freistaat Bayern

(Věc C-488/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka NEUSCHWANSTEIN – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisnost – Údaj o zeměpisném původu – Rozlišovací způsobilost – Článek 52 odst. 1 písm. b) – Neexistence dobré víry“

(2018/C 399/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV (zástupce: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: D. Botis, A. Schifko a D. Walicka, zmocněnci), Freistaat Bayern (zástupce: M. Müller, Rechtsanwalt)

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 9.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Salzburger Gebietskrankenkasse a Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Věc C-527/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 987/2009 – Článek 5 a čl. 19 odst. 2 – Pracovníci vyslaní do jiného členského státu, než ve kterém jejich zaměstnavatel obvykle vykonává činnost – Vydání osvědčení A1 členským státem původu poté, co hostitelský členský stát rozhodl o podřízení pracovníků svému systému sociálního zabezpečení – Stanovisko správní komise – Chybné vydání osvědčení A1 – Konstatování – Závazná povaha a zpětný účinek těchto osvědčení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Použitelné právní předpisy – Článek 12 odst. 1 – Pojem osoba „vyslaná za účelem nahrazení jiné osoby““

(2018/C 399/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci

Navrhovatelé: Salzburger Gebietskrankenkasse a Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

za přítomnosti: Alpenrind GmbH Martin-Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt a Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 883/2004, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010 ve spojení s čl. 19 odst. 2 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že osvědčení A1, vydané příslušnou institucí některého členského státu na základě čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ve znění nařízení č. 1244/2010, váže nejen instituce členského státu, v němž je činnost vykonávána, ale rovněž soudy tohoto členského státu.
- 2) Článek 5 odst. 1 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 ve spojení s čl. 19 odst. 2 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že osvědčení A1, vydané příslušnou institucí členského státu podle čl. 12 odst. 1 nařízení č. 883/2004 ve znění nařízení č. 1244/2010, je závazné pro instituce sociálního zabezpečení členského státu, v němž je činnost vykonávána, i pro soudy tohoto členského státu, pokud nebylo zrušeno ani prohlášeno za neplatné v členském státě, ve kterém bylo vydáno, ačkoliv příslušné orgány posledně uvedeného členského státu a členského státu, v němž je činnost vykonávána, předložily věc správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení a ta dospěla k závěru, že osvědčení bylo vydáno nesprávně a mělo by být zrušeno.

Článek 5 odst. 1 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 ve spojení s čl. 19 odst. 2 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že osvědčení A1, vydané příslušnou institucí členského státu podle čl. 12 odst. 1 nařízení č. 883/2004 ve znění nařízení č. 1244/2010, je závazné pro instituce sociálního zabezpečení členského státu, v němž je činnost vykonávána, i pro soudy tohoto členského státu, a to případně i se zpětnou účinností, i přesto, že toto osvědčení bylo vydáno až poté, co tento členský stát rozhodl, že se na dotyčného pracovníka uplatní povinné pojištění podle jeho právních předpisů.

- 3) Článek 12 odst. 1 nařízení č. 883/2004 ve znění nařízení č. 1244/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud je pracovník, který je zaměstnavatelem vyslán k práci v jiném členském státě, nahrazen pracovníkem vyslaným jiným zaměstnavatelem, musí být tento považován za „vyslaného za účelem nahrazení jiné osoby“ ve smyslu uvedeného ustanovení, takže na něj nelze uplatnit zvláštní pravidlo stanovené v uvedeném ustanovení, aby se na něj i nadále vztahovaly právní předpisy členského státu, v němž jeho zaměstnavatel obvykle vykonává činnost.

Skutečnost, že zaměstnavatelé obou dotčených pracovníků mají sídlo ve stejném členském státě, nebo skutečnost, že případně mají osobní nebo organizační vazby, nejsou v tomto ohledu relevantní.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 14, 16.1.2017.